

Naplóbejegyzés - 2003.03.15

Ma éppen március 15-e van, szombat. Reggel nem keltünk túl korán, anya ébresztett. Reggelire tea volt, és gyümölcsök. Anya már egy ideje nem kávézhat.

Néhány lépésre az autótól a járdán anyával egyszer csak történt valami. Nagyon megijedtem. Elsápadt, fogta a hasát, és erősen zihált. Apa segített neki beszállni. Azonnal vissza kellett menni a kórházba.

Ekkor már legalább négyen próbáltak segíteni rajta az ágy körül. Az orvos anya fölé hajolt. Aztán egyszer csak, mintha elvágták volna... - mindennek vége lett. Én rettenetesen sírtam, szinte üvöltöttem.

A teljes szöveg elérhető a Kézműves irodalom részeként, további részletek a www.zsenart.hu/ntp.html oldalon.